

[Gottschalck-Hansen.]

acceptere, at afgiften lægges over på køberen, altså i dette tilfælde staten.

Da forslaget til loven i sin tid var til behandling, havde jeg den ære at være medlem af det udvalg, der arbejdede med det, og der herskede da almindelig enighed om — vi ville ikke være med til at fremme loven, men det var dog lovens idé — at afgiften skulle påhvile sælgeren, og jeg har ikke set ét eneste eksempel på, at det er sket.

Med den ejendomsbeskatning, vi har her i landet, skal man betale 6 promille til staten. Man kan komme til at betale 14 promille til amtet, og loven hjemler adgang for kommunerne til at opkræve indtil 40 promille, altså således at de samlede faste skatter kan andrage 60 promille eller 6 pct., men derudover kommer så grundværdistigningsafgiften, der som bekendt andrager 4 pct. af den konstaterede stigning, efter at de fradragsberettigede fradrag er trukket fra. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen nævnte eksempler på kommuner, der har en samlet ejendomsbeskatning på 7 pct., og jeg bemærkede, at dette ikke blev imødegået af det ærede medlem hr. Ove Hansen. Det er rigtigt, at der er kommuner, hvor ejendomsbeskatningen i dag er 7 pct., men hvis der ikke fra lovgivningsmagtens side gribes ind og foretages en ændring, eventuelt en fiksering af den afgiftspligtige grundværdi, så vil der tegne sig et meget dystert billede for fremtiden.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen kom jo med den gamle, velkendte melodi om de samfundsskabte værdier. De kan vel ikke blive ved med at være samfundsskabte som noget nyt, der motiverer en øget stigning. Samtidig med vurderingsstigningen kommer jo også grundværdistigningerne ind i billedet, og vederlaget for de samfundsskabte værdier bliver altså større og større, alt som tiden går. Jeg synes, at regeringen, såfremt den ikke foretager sig noget, har et stort ansvar for, at jordpriserne bliver højere og højere og dermed byggeomkostningerne større og større og huslejerne højere og højere, og det kan samfundet vel ikke være interesseret i.

For at føje spot til skade har de nuværende magthavere også gennemført loven om kapitalvindingsskat. Jeg bemærkede også, at den ærede socialdemokratiske ord-

fører, hr. Ove Hansen, kun havde en eneste ting at indvende imod den gældende lov, nemlig at den ikke var rigoristisk nok, at den ikke var gennemgribende nok; den ærede ordfører ønskede, den skulle være endnu mere effektiv. Det er dog værd at mærke sig, når man taler om jordpriser, når man taler om byggeomkostninger, når man taler om den deraf følgende husleje, at socialdemokratiets ordfører både vil fremme en stærk grundværdistigning, som jo vitterlig bliver højere med tiden, alt efter de vurderinger, vi når frem til, og vil være med til en øget kapitalvindingsskat. Enhver kan da sige sig selv, at den mand, der står i begreb med at sælge sin ejendom, tager denne ekstra skat, som kapitalvindingsskatten er, med ind i sine overvejelser ved fastsættelsen af salgsprisen, ligesom han selvfølgelig vil søge at dække sig ind ved at gøre salgsprisen så høj som muligt.

Alt i alt må jeg desværre konstatere, at regeringens skattepolitik, for så vidt angår beskatningen af fast ejendom, har været med til at fremme den urimelige prisudvikling, også for så vidt angår jordpriserne.

Foruden de her nævnte faktorer er der yderligere én, der har været med til at skruje jordpriserne i vejret, en faktor, som man meget let kan komme til livs. Det er den forældede zoneinddeling, vi i dag er undergivet. Jord er en mangelvare, og det gælder for dette som for alle andre områder inden for handel, at forholdet mellem udbud og efterspørgsel i allerhøjeste grad er bestemmende for prisudviklingen. Så længe der er konstateret underforsyning af byggegrunde, vil den spekulation i jord, som vi jo alle, uanset hvilket parti vi tilhører, tager afstand fra, have alt for gode vækstbetingelser, grobund og vilkår. Jeg har i princippet ikke noget som helst imod handel med jord, selvfølgelig ikke, den kan da være et lige så hæderligt og naturligt handelsobjekt som alt andet; men den spekulation, der søger at udnytte en tvangssituation, og som målbevidst er interesseret i de bestemmelser, der begrænser udbuddet af jord, for derved at høste profit deraf, må jeg på det skarpeste tage afstand fra.

Formålet med det lovforslag, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen på venstres og det konservative folkepartis vegne har fremsat, og som altså nu er til første